

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913218174
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6913218174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa : Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o. so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO 47 243 279 proti odporcovi: L. C., H.. XX.XX.XXXX, D. K. X/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 229,56 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 102,88 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 102,88 eur od 15.10.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Žiadeny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 11.11.2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 229,56 eur s prísl. na tom skutkovom základe, že dňa 23.08.2011 uzavrel s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX. Touto zmluvou sa navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytnúť dohodnutý úver vo výške 314,10 eur za účelom kúpy veci alebo úhradu ceny za službu. Poskytnutý úver sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach určených v zmluve. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Dňa 14.08.2012 preto vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy vo výške 208,55 eur, ktorú do dnešného dňa neuhradil.

Do konania dňa 18.12.2013 vstúpil na strane odporcu v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42176778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A

Súd výzvou zo dňa 16.05.2014, č.k. 13C/135/2014-34 doručil odporcovi a právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Odporca prevzal zásielku dňa 20.5.2014, v uvedenej lehote sa nevyjadril.

Vedľajší účastník výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzal, dňa 26.05.2014, k návrhu sa vyjadril v tom zmysle, že predmetná zmluva vykazuje nedostatky v tom smere, že v nej absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a súčasne

uviedol, že navrhovateľ do celkových nákladov spotrebiteľa nezapočítal doplnkovú službu- poisťné. V dôsledku absencie podstatných náležitostí zmluvy v zmysle ust. § 11 ods. 3 Zák. č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne konštatoval, že odporca uhradil navrhovateľovi sumu v celkovej výške 187,42 eur, pričom reálne čerpal iba 314,10 eur a preto žiadal, aby návrh navrhovateľa z ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti vo výške 126,68 eur zamietol.

Vo veci ide v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, ktorý v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a dňa 02.09.2014 vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 11.11.2014 s úverovou zmluvou zo dňa 23.08.2011, s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., so splátkovým kalendárom, s výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 14.08.2012 aj s výpisom z poštového podacieho hárku a vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 26.05.2014

Na základe predložených dôkazov súd skutkovo a právne posúdil vec takto:

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa 23.08.2011 uzavreli úverovú zmluvu (ďalej len ÚZ) č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi úver, vo výške 314,10 €, tak ako je uvedené v 50. bode úverovej zmluvy a odporca sa zaviazal tento úver uhradiť v 8-ich mesačných splátkach po 47,42 €. Odporca zmluvne dohodnuté splátky úveru prestal splácať, následkom čoho navrhovateľ v súlade so zmluvnými podmienkami pristúpil k zosplateniu celého zostatku čerpaného úveru vo výške 208,55 eur a to listom zo dňa 14.08.2012, ktorým oznámil odporcovi, že si uplatňuje voči nemu svoje právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru a súčasne ho vyzval k jeho úhrade v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nepreukázal deň doručenia predmetného oznámenia, súd pri splatnosti celkovej sumy vychádzal z poštového podacie hárku. Z tohto je zrejmé, že predmetná písomnosť bola odporcovi zasielaná ako doporučená zásielka 2. triedy dňa 17. 08. 2012. Keďže sa jednalo o vnútroštátnu prepravu doporučenej zásielky súd vychádzal z toho, že predmetná písomnosť bola odporcovi doručená v 3. deň od jej odoslania, t. j. 20. 08. 2012. Pri uvedenej fikcii doručenia vychádzal aj zo skutočnosti, že zo spisu nie je zrejmé, že adresát písomnosti by bol nezastihnutý, príp. nie je zrejماً iná prekážka pre ktorú nebolo možné písomnosť adresátovi doručiť. Dňom doručenia 20. 08. 2012 začala odporcovi plynúť 15. dňová lehota na splnenie povinnosti. Po prihliadnutí na tieto skutočnosti súd ustálil ako prvý deň omeškania 05. 09. 2012. Súd pre úplnosť konštatuje, že skutočnosť, od ktorej navrhovateľ začal počítal plynutie 15-dňovej lehoty, t. j. odo dňa odoslania výzvy, nemá oporu v platnom práve, nakoľko tento fakt otvára priestor na uplynutie lehoty bez toho, že by sa o nej mohol odporca dozvedieť, čím by sa podstatným spôsobom sťažilo jeho postavenie (aj s ohľadom na vznik príslušných

sankcií viazaných na toto porušenie) a tým aj zmaril účel výzvy, t. j. poskytnutie dodatočnej lehoty na už konkrétne vyčíslené plnenie.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči odporcovi ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je odporca ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Z tohto dôvodu preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom k 23.08.2011, t.j. k dátumu uzavretia zmluvy). Je nespochybniteľné, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov

(§ 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona). V úverovej zmluve tento údaj absentuje. Zmluva obsahuje iba údaj o celkovej výške splátky vo výške 47,42 eur. Súd pri výklade predmetnej náležitosti aplikoval tzv. legálny výklad (dôvodová správa) k predmetnému ustanoveniu. Zákonodárca v nej bližšie špecifikoval svoj úmysel a to, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu (a rozšírenie) výkladu je aj záver uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Trnava 10CoE/313/2010 : " Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva pritom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z*., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami " suma, počet a termíny splátok viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným poplatkom." (* pozn. - znenie cit. ustanovenia je totožné so znením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý sa aplikuje na predmetnú zmluvu). Súd je toho názoru, že táto podmienka spotrebiteľskej zmluvy splnená nebola a z tohto dôvodu je úver považovaný (s odkazom na ust. §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) za bezúročný a bez poplatkov. Súd na záver dodáva, že navrhovateľ bol tým subjektom, ktorý určoval spôsob a podmienky poskytnutia úveru. Bolo výlučne v jeho kompetencii , aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o výške, počte a termíne splátok istiny, úroku a poplatkov.

Predtým ako súd rozhodne o nároku navrhovateľa považuje za potrebné poukázať na niektoré časti zmluvy, od ktorých sa odvíja dlžná suma. Jedným zo základných termínov je výška úveru. Výškou úveru sa rozumie suma, ktorá bola odporcovi poskytnutá v zmysle Hlavy 4 § 1 ÚZP. V danom prípade sa jednalo o sumu 314,10 eur. Ďalším podstatným pojmom je konečná výška úveru. Tou je suma, ktorú mal odporca uhradiť v jednotlivých splátkach pri ich stanovenom počte. V danom prípade sa jedná o sumu 379,36 eur (8 x 47,42 eur). Posledným termínom je mesačná splátka, v ktorej je s odkazom na Hlavu 5 § 1 ÚZP zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úrok , poplatok za vedenie úverového účtu a príp.

úhrada za poistenie. Z uvedeného sa dá jednoznačne ustáliť, že istinou úveru bola v danom prípade suma 314,10 eur.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje , že návrh navrhovateľa na zaplatenie 126,68 eur nie je dôvodný. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej navrhovateľom vo výške 314,10 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonal odporca v prospech účtu navrhovateľa (stípec označený v splátkovom kalendári ako úhrady splátok) vo výške 187,42 eur, čo potom predstavuje sumu 126,68 eur, ktorú sumu súd odpočítal od celkom žalovanej sumy 229,56 eur, čo potom predstavuje priznanú sumu 102,88 eur a vo zvyšnej časti návrh ako neodôvodnený zamietol.

Čo sa týka úrokov z omeškania , súd ich priznal navrhovateľovi vo výške 8,75 % p.a. (ku dňu omeškania ako ho ustálil súd, t.j. 05.09.2012) , nakoľko ich výška je v súlade s § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to z priznanej sumy 102,88 eur a od dátumu ako ich požadoval navrhovateľ.

K námietke vedľajšieho účastníka, že do celkových nákladov spotrebiteľa nebolo v zmysle ust. 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. započítané aj poistné, súd uvádza, že poistné v zmysle cit. ustanovenia sa zahŕňa do celkových nákladov iba v prípade , pokiaľ je poistné povinné na získanie úveru a rozhoduje o tejto povinnosti veriteľ. Zo žiadnych dôkazov predložených súdu však nevyplýva, že veriteľ podmieňoval poskytnutie úveru uzavretím poistenia obsiahnutého v úverovej zmluve. Z cit. úverovej zmluvy a znenia hlavy 5 §1 Všeobecných zmluvných podmienok je zrejmé, že dojednané poistné je dobrovoľné a preto sa do celkových nákladov nezapočítava.

K výpočtu RPMN vedľajšieho účastníka súd uvádza, že výpočet RPMN (www.fininfo.sk), ako ho uviedol vedľajší účastník, nie je relevantný, nakoľko podstatné vstupy pre jeho výpočet nekorešponujú zo znením predmetnej zmluvy (doba splácania, splatnosť jednotlivých splátok). Vzhľadom na to, že

v zmluve absentuje iná podstatná náležitosť, ktorá robí úver bezúročný a bez poplatkov sa súd správnosťou výpočtu RPMN bližšie nezaoberal.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a to tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporca, ktorý bol v konaní v prevažnej miere úspešnejším účastníkom, mal vo veci úspech vo výške 55,18 %, v dôsledku čoho je potom miera úspechu navrhovateľa 44,82 %. Keďže rozdiel v miere úspechu účastníkov v konaní bol minimálny (10,36 %), súd považoval za spravodlivé na základe ust. § 142 ods. 2 O.s.p. nepriznať náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že návrh navrhovateľa na zaplatenie 126,68 eur nie je dôvodný. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej navrhovateľom vo výške 314,10 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonal odporca v prospech účtu navrhovateľa (stípec označený v splátkovom kalendári ako úhrady splátok) vo výške 187,42 eur, čo potom predstavuje sumu 126,68 eur, ktorú sumu súd odpočítal od celkom žalovanej sumy 229,56 eur, čo potom predstavuje priznanú sumu 102,88 eur a vo zvyšnej časti návrh ako neodôvodnený zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.